

Z MIASTA I POWIATU.

Z Obywatelskiego Komitetu Obchodu Święta 3-go Maja.

W dniu 30 marca r. b. w sali Kula miejskiego odbyło się zebranie organizacyjne Obywatelskiego Komitetu obchodu Święta Narodowego 3-go Maja. Przewodniczącym zebrań p. dyrektor St. Rutkowski. Referat o święcie 3-go maja i o działalności oraz potrzebach Macierzy szkolnej wygłosił p. prof. I. Wojewódzki. Na przewodniczącym Komitetu wybrany został p. dyrektor K. Malinowski, na wiceprzewodniczącym p. Eugeniusz Graman, na skarbniką p. dyr. Rykowski. Na przewodniczącą sekcji dochodów nieślanych powołana została p. St. Maliszewska, na sekretarza komitetu p. Piotr Cieśla. Do sekcji porządkowej weszli p.p. komisarz Jarzęcki i por. Zagala.

Prasa gazetnicza o działalności P.C.K. w Siedlcach

W jednym z ostatnich numerów miesięcznika Ligi Czernych Krzyży w Paryżu jest zamieszczony dłuższy artykuł. Ilustrowany fotografiami z działalności Kolonii Wypoczynkowej P.C.K. w Fronłowie, nazywający nasz Fronłowski kolumny i hartu.

Warto zaznaczyć, iż miesięcznik ten, którego oficjalny tytuł brzmi: „Bulletin de la Ligue des Societes de la Croix Rouge” wychodzi w 150,000 egzemplarzy i jest rozsyłany do 65 państw na całym świecie.

Z działalności L.O.P.P.

Zarząd Koła Kobiecego L.O.P.P. w Siedlcach na posiedzeniu w dniu 7 marca r. b. uchwalił zorganizowanie dla wiosek tych części Koła Kobiecego 10 7-tygodniowego kursu wykształcenia wędrownego.

Kurs ten odbędzie się w dniach 21, 22 i 24 w gmachu Magistratu i będzie prowadzony przez Obwodowego instruktora L. O. P. P. p. Pindelkiego.

Z dorocznego Zebrania Spółdzielni Mleczarskiej w Siedlcach.

Ostatnim dniem kwietnia w Siedlcach przy licznych udziałach członków. Zebranie zaszereżył swą obecnością p. Starosta St. Guliński, żywo interesujący się rozwojem mleczarstwa oraz p. Pociągowski, reprezentujący O.T.O. i K.R. w przedmiotowym ugrupowaniu p. powiat. Szumowski, którego sprępowrono i sprawne przewodnictwo przyczyniło się do należącego poziomu obrad.

Ze sprawozdania dowiedzieliśmy się, iż siedlecka spółdzielnia mleczarska w 1935 r. zrzeszała 497 członków (2697 udziałów), którzy dostarczyli 1,093,426

litrów mleka. Za nabiał uzyskano 100 tysięcy zł, wypłacono członkom 89 tysięcy zł. Dostawa mleka odbywała się z 8 filii rozmieszczonych w promieniu 15 km.

W dyskusji poruszano zagadnienia dotyczące usprawnienia działalności.

Duże zainteresowanie wywołało przemówienie p. Starosty Gulińskiego, który jako gospodarz powiatu omówił znaczenie mleczarstwa dla pow. Siedleckiego, skazał na wybitną działalność siedleckiej spółdzielni oraz na te strony, które należy ulepszyć i rozwinąć w tejże mleczarni.

Spółdzielni Mleczarskiej w Siedlcach należy życzyć jaknajlepszego rozwoju, co da się osiągnąć przez większe zainteresowanie obywateli rolników i lepsze kierownictwo, które zdąży opanować rynek siedlecki, co również poruszano na Zebraniu.

Ze Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Siedlcach.

Zebrań klubowe odbyły się dnia 3 marca br. Przewodnicząca Oddziału poruszyła na nim sprawę apelu, jaki wystosowała Rada Miejska do społeczeństwa w sprawie opodatkowania się 10 lat 20 gr. od izby na rzecz Fundacji „Kasa” i wyraziła nadzieję, że narząd ten, jako już w pełni odpowiedzialny, sume na konto K.K.O. — powinien to zrobić obecnie za m. kwietnia. Całe zebranie wypowiedziało się zdecydowanie przeciw nieobywatelskim słownictwu tych obywateli, którzy nie chcą wpłacić dobrowolnie daniny.

Przewodnicząca zaznaczyła, że oddać nie dopuści jako radna miejska; aby przy niej zabierał kto głos przeciw tym groszowym oliorom — rzecz tragicznego frontu rynku pracy.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej. W dalszym ciągu zebrania Referenta H. Krawczyńskiego Pol.-Obywatelskiego p. Hana Krawczyńskiego, w ramach cyklu referatów o set, mówią o młodzieży wiejskiej, podnosząc powagę, że jako ona pracuje w całym szeregu organizacji, które z większą jeszcze siłą niż w mieście walczą o prawo wpływu na młodzież.

Nie wdając się tym razem w ocenę prelegenta poszczególnej organizacji referentka zaznaczyła, że mają one wszystkie te dodatnią stronę, że uczą konieczności zrzeszania się i planowej pracy organizacyjnej.

Reportaż ten wywołał bardzo żywą dyskusję; szczególnie interesują się członkinie z P.O.K. Kolem Gospodarstwa Wiejskich, uważając, że organizacja ta powinna w przyszłości, z członkinią opowiedziałą o wrażeń, jakie odniosły uczennice Gimnazjum Kr. Jadwigi z pobytu w Krzeslinie na akademii w dn. 11 listopada ub. r.

Wielką powagą, a jednocześnie interesowaniem się członków zebrania sprawa omawianych na akademii tematów, ognisko płonące na czesć poległych za kraj b. mieszkańców wsi, gości na u Gospodyń Wiejskich, obrusy liniane, przystrojone kwiatami z własnych ogródków, dostojna a serdeczna gościnność — wszystko to wywarło na dziewczynki podnieśli wrazenie prawdziwej kultury.

Następne zebranie klubowe odbędzie się dn. 20 kwietnia. Złoży na nim sprawę p. Antoniowska ze Związku Referentek Pracy w Warszawie, a następnie p. Chromińska mówić będzie na temat „Dusza dziecka”.

Związek Zachodni zwrócił się do Zarządu z propozycją, aby z okazji Tygodnia Propagandy Śląska — na siedzibie P. O. K. wygłoszone odpowiednie podaganki. Referat Wychwiania Pol.-Obywatelskiego wydelegował p. Marię Stanczewską na światłość w celu przeprowadzenia gajek o Śląsku, poparłej odczytaniem wygłoszonych w literatury.

Słownie do wyrażonego życzenia członkini — organizuje się wycieczka do Wina na dzień 12 maja. Zarząd powołał specjalny komitet, który zbierze potrzebne dane i udzieli członkiniom wyczerpujących wiadomości o warunkach wycieczki — na walnym zebraniu.

Zwyczajne Walne Zebranie odbędzie się dnia 26 kwietnia, w niedzielę o godz. 5-jej popoł.

Założenie Powiatowego Koła Hodowców Owiec.

Z inicjatywą Działu Prod. Zwier. O.T.O. i K.R. w dniu 29-III r. b. odbyło się zebranie założycielskie Powiatowego Koła Hodowców Owiec przy O.T.O. i K.R. w Siedlcach, na które zaproszeni i przybyli wybitniejsi hodowcy lenru całego powiatu, w liczbie około 40 osób.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

W tym celu, w jakiż celu przyczyniły opodatkować się i złożyć daninę, bądź na liście urzędzie, gdzie pracują, bądź na ręce przewodniczącej p. Niedzielskiej.

wodniczącego powołano p. A. Łęczyskiego, hodowcę z Przemysku.

Referat fachowo-organizacyjny wygłosił p. insp. hof. J. Budzko, który zobowiązał dołychczasowy dorobek na tem polu, koniecznością w dużej mierze przy współudziale Inspektoratu Hodowców Owiec Lubel. Izby Rol. oraz wskazał wytyczne na przyszłość, pozatem zadania i formy organizacyjne Koła Hodowców.

W b. żywej dyskusji zebrani omawiali osiągnięte rezultaty oraz wskazywali na konieczność powołania specjalnej organizacji Hodowców owiec.

Jednogłośnie postanowiono zorganizować Powiatowe Koło Hodowców Owiec przy O.T.O. i K.R. w Siedlcach wybierając Zarząd Koła. Prezesem Koła został p. Aleksander Łęczyski z Przelubki, pozatem do Zarządu weszli: p.p. Jakób Piłuchca ze Szpaku, Eugeniusz Olecki z Korycian, Czesław Ziemiuk z Hobulki, Adolf Rzewuski z Pniawicy, Nadtoż w Zarządzie zarezerwowano miejsca dla fachowców przedstawicieli Izby Rol. i O.T.O. K. R. Do komisji Rewizyjnej wybrano p.p. Tadeusza Kozłowskiego z Głochówku, J. Brzoźki z Przemysku i A. Rumowskię ze Szpaku.

Podczas obrad odbyła się wspólna fotografia z Prezesem P. Szumowskiem.

Robotnik przejechany przez wóz.

Obok rampy został przejechany przez wóz Lejzor Grynbreg, Rannego przedłożonego do szpitala N.M.P.

Pełza do domu.

We wsi Chybuł w domu Pelykowskiego wybuchł pożar wskutek wadliwych i uszkodzonych przewodów komunikowych. W akcji ratunkowej brała udział straż pożarna z Sarnak i miejscowa ludność.

Napad rabunkowy.

Na szosie Siedlec — Sokółów za dnia Podnieśno nastąpił napad na dwóch bandytów Maszko Rzeźniaka i Zdobycha. Zabrawano mu skrzynię, zawierającą wodkę i denaturat wart. 300 zł.

W wyniku dochodzenia zatrzymano jako współzabójcę Adolfa Zaleskiego, zam. Sokółka, 30, u którego znaleziono zabrawaną wodkę.

Ukradł siekiery, a gdy miał być zareszutowany, popemlił samobójstwem.

We wsi Rzewuski powiesił się w oborze na pasku Jan Kucharski, lat 21. Powodem samobójstwa była obawa przed odpowiedzialnością sądową za popelnioną kradzież siekiery. Zwłoki zabiegane są w dyspozycji władz sądowniczych.

Wielkie zakłady elektryczne umozliwiają tania produkcję energii elektrycznej, która pozwala na wytwarzanie różnych związków chemicznych, jak np. kwasu, który służy jako podstawa produkcji azotanów i acetylenu, pozatem referat o znaczeniu i acetylenu, pozatem portu zagranicę. Ta sama tania energia elektryczna przyczyniła się do uruchomienia na Śląsku produkcji stopów żelaznochromowych, jak np. żelazochromu, żelazochromu itp., dzięki niemu rozpoczęto produkcję wysokotemperaturowych cementów glinowych, tworzyw ognioodpornych, a nawet są czynione próby wydobycia, narażenie z importowanego boksytu, czystego glinu.

Specjalna galeja przemysłu chemicznego jest przemysł mydlarski, którego produkcja skoncentrowana przeważnie na Górnym Śląsku, wynosi około 14 produkcji ogólnopolskiej. Przemysł ten jest jedynym eksporterem gliceryny surowej, otrzymywanej jako produkt uboczny. Chemicy przemysł na Śląsku zatrudniali w roku 1935 okrago 6.000 robotników.

Poza przemysłem chemicznym latnie na Śląsku jeszcze jedna wielka gałąź przemysłu — przemysł włókienniczy, skoncentrowany przeważnie w okolicach Bielska i w samem tem mieście, powiecie lublińskim. Przemysł włókienniczy Śląski zatrudniali okrago 7.000 robotników, przyczem przeważnie są to robotnicy, zatrudnieni w zakładach, wytwarzających przędzę i tkaniny wełniane, z których bardzo duzo eksportuje się do Ameryki.

Ogółem w roku 1935 włókienniczy przemysł Śląski eksportował tkaniny do 34 państw. Wartość tego eksportu szacuje się na 1.300.000 zł.

Marjan Drazdowski.

Śląsk jako polski okręg gospodarczy.

Najmniejszy, a ile chodzi o powierzchnię, okręg w Rzeczypospolitej Polskiej — Województwo Śląskie — jest okręgiem nietylko najbardziej zaludnionym, gdyż na 1 km² przypada w niem 279 osób przy przeciętnej dla Polski 70 osób na 1 km², lecz jest również najbardziej uprzemysłowionym. Tu koncentruje się bowiem większość produkcji węgla, którego wydobycie w roku 1935 w cyfrach okręgowych wynosiło 21.132.000 t, na ogólną cyfrę wydobycia polskiego w tymże roku — 28.540.000 t. Tu tylko wytrąbia się wysoce czyste, a twardy koksz, nadającego się do celów hutniczych, gdyż część kopalin śląskich posiada węgla koksujący, którego nie posiadają inne zagłębia. Produkcja koksu w roku 1935 wynosiła 1.387.000 t. Na Śląsku też, zdaje się, znajdują się zakłady, przetwarzające mielony węgiel na gaz palny, nadający się do używania w paleniskach, przeznaczonych do grubszych gatunków węgla, bez konieczności stosowania specjalnych urządzeń, — tak zwane brykiety — których produkcja w roku 1935 wynosiła 192.000 t. Brykiety te przeważnie używane są zamiast zwykłych gatunków węgla przez koleje państwowe, aczkolwiek byłoby wskazaniem, by w szerszym stopniu korzystać z nich również do opalania mieszkani.

Jako produkt tania Śląsk również ma — to jest nietylko okręgiem polski, ale i europejski — hutnictwo w Polsce, używające przy swej produkcji największych jednostek piewocych. Produkcja surowki żelaznej w

wielkich piecach w roku 1935 na Śląsku wynosiła okrago 300.000 t, gdy ogólnopolska produkcja tego artykułu równała się 384.000 t. Produkcja stali surowej w piecach Martinowych w tymże czasie na Śląsku wynosiła 607.000 t, zaś w pozostałej części R.P. tylko 339.000 t. Produkcja walcowni w zakładach hutniczych śląskich w roku 1935 osiągnęła 434.000 t, w pozostałych zaś okręgach Polski łącznie równała się 239.000 t. W wytwórczości rur ciągnionych i spawanych Śląsk również zajmuje przodujące miejsce w Polsce i w jego zakładach wyprodukowano w roku 1935 ogółem 38.000 t różnyh rur, gdy rur tego rodzaju w innych województwach wyprodukowano okrago 100 t.

Na Śląsku znajdują się czynne w Polsce tylko czynki i ołowiu, przyczem produkcja pierwszego wynosiła w 1935 roku 85.000 t, drugiego zaś 19.000 t. Produkcja tych artykułów wskutek kryzysu gospodarczego i niskich cen na rynku światowym, który odbiła i nadbięta w ostatnich latach znacznie niższą niż w okresie dobrej koniunktury, gdyż ceny na rynku światowym są bardzo niskie, a różne ograniczenia dewizowe i importowe w krajach, które mogą zaopatrywać się czynniki, utrudniają znacząco zawieranie transakcji handlowych.

Czwartą ważną gałęzią produkcji na Śląsku jest przemysł chemiczny, który częściowo oparty jest na produkcie produktów węglo-pochodnych, względnie przetwarzawo odpadki, powstające przy koksowaniu węgla śląskiego, przyczem wyrabia się z nich oprócz smoly surowej, kraję produkcja w roku 1935 wynosiła 71.000 t, tak zwany pak — którego wyprodukowano 530 t. Pozatem wytwarza się benzol surowy, z którego pro-

dukuje się następnie różne inne gatunki benzolu dla celów napędu silników spalających węgiel, używane w innych rodzajach przemysłu chemicznego. Siarczany amonu, który jest jednym z gatunków nawozów azotowych, wytwarza się również na Śląsku, jako produkt uboczny koksowni lub destylarni smoly surowej, przyczem produkcja jego wskutek słabnięcia małego zapotrzebowania rynku krajowego eksportowana jest przeważnie na rynki zagranicę, przyczem znaczącą się w pewnym stopniu do utrzymania dodatniego salda w naszym handlu zagranicznym.

Jako następny produkt uboczny przemysłu koksowego wymieniamy naftalinę surową, której wielkie ilości występują na rynku wewnętrznym do dalszej przerobki.

W specjalnych zakładach chemicznych, destylacyjnych smole surowe, otrzymywane jako produkt uboczny przy lenru koksowania, otrzymuje się cały szereg innych związków, jak np. wśród których niektóre mają bardzo ważne znaczenie przy produkcji materiałów, używanego przez wojsko, a zatem mają znaczenie z punktu widzenia zapewnienia środków obronnych dla kraju.

Inne przetwórcze chemiczne artykuły, wytwarzane przez hutę, cynkowe, w szczególności miedzi, tak zw. litopony, który do niedawna jeszcze w dość dużych ilościach był eksportowany zagranicę.

Również na Śląsku produkuje się cały szereg innych chemikalów, w szczególności kwasu solny i azotowy, sól gwaszarska, boraks, siarczan miedzi i żelaza itp.

Więź Śląska z Polską.

Mówiąc o Śląsku zazwyczaj myśli się jedynie o tej części Śląska, którą obejmowała dawna rejencja opolska i Śląsk Cieszyński, zapomina się natomiast, że kolebka Śląska—to Śląsk Dolny, okolice Wrocławia i Legnicy, do których w zaraniu dziejów Polski, nazwa Śląska ograniczała się. Dopiero czasy książąt piastowskich rozszerzyły pojęcie Śląska na obszar Śląska Górniczego, którego część północno-wschodnią należała do ziemi sileskiej, a część południową do ziemi krakowskiej.

W pojęciu geograficznym Śląsk jest jeszcze większy, granicami jego bowiem są od południa Karpaty, zachodu Sudety, wschodu pasmo Jury Krakowsko-Wielickiej, od północy góry Trzebnickie i Bagna Nadaprzewalankie. Ten znaczny obszar ziemi dzieli się na Śląsk Górny i Dolny. Po wojnie światowej Śląsk Górny znalazł się w obrębie trzech państw: Niemiec, Polski i Czech, mimo jednolitej polskiej ludności na całym jego obszarze, jednolitej struktury geograficznej i gospodarczej. Obecne granice polityczne są niesprawiedliwe, nie tylko z tego powodu, że po granicach swej ojczyzny Polaki znajdują się pół milionowa masa ludu polskiego na Śląsku opolskim i czteremilionowa masa Polaków na Śl. Cieszyńskim, lecz także, ponieważ jednolity gospodarczo i górniczo obszar Śląska, został sztucznie granicami podzielony na trzy części z wielką krzywdą dla ludności polskiej i samego Śląska, jako jednostki gospodarczej.

Granice te, zwłaszcza w dzisiejszą dobę, gdy państwa woli, tworzą złuteczne bariery ekonomiczne, wywołując powolny, przeszkadzając rozwojowi gospodarczemu. Spowodują nich Ś. G. nie może rozwinąć w pełni swych obrytmich możliwości, wynikających z niemiernych bogactw naturalnych i położenia geograficznego.

Swe pełne możliwości rozwoju wykorzystać może Śląsk Górny jedynie w związku z Państwem Polakiem, ponieważ struktura gospodarcza Polski, przeważnie rolnicza, jest naturalnym rynekem zbytu dla przemysłu śląskiego. Rynek polski, w miarę popawiania się koniunktury gospodarczej, coraz to więcej staje się pojemnym dla wytworów przemysłu śląskiego. Polska, z której strony coraz więcej potrzebować będzie śląskiego węgla i żelaza, gdyż jej naturalny rozwój musi iść w kierunku większego uprzemysłowienia. Niemcy zaś

i Czechosłowacja, w znacznej mierze będąc uprzemysłowione, nie mogą w tak znaczący sposób, jak Polska, wykorzystywać bogactw Śląska, oraz dać mu odpowiednich możliwości rozwoju. Podobną sytuację przeżył już przemysł włókienniczy śląski w latach 1830, kiedy to, po zamknięciu granic przez Rosję, szereg fabrykantów ze Śląska przeniósł swe fabryki do Łodzi i położył je bliżej przemyślniejszej Anglii w Manchester. Fabrykantów ci kierowali się jedynie interesem ekonomicznym, powiększaniem polskiego rynku dla swych wyrobów. Gdyby fabryki te pozostały były na Śląsku, miałyby zamknięty rynek polski, wobec ogromnie podniesionych cen rosyjskich, również na rynku niemieckim nie miałyby widoków powodzenia wobec zbyt rozwiniętego przemysłu włókienniczego w innych częściach Rzeszy.

Śląsk Górny, przeludniony, jedynie w części Śląsk może uzyskać odpływ swych sił roboczych na mniej zaludnione inne obszary Polski, znajdując, że rozwój przemysłu w Polsce, jest naturalną koniecznością tego kraju, i że prędzej czy później nastąpić musi.

Niemcy natomiast i Czechy, również przeludnione, nigdy nie będą rezerwowem naturalnego odpływu sił roboczych, jak dla Śląska. Tak w interesie Śląska, jak i Polski leży przeto uprzemysłowienie szlak załudnionych kresów wschodnich i otwarcie rynków zbytu na tych ziemiach, które stały się za zdobycia.

Te względy, a przede wszystkim sprawa utrzymania dla polsko-żydowskiej Rzeszy Polaków, mieszkających na Śląsku Opolskim i Cieszyńskim pod obcym im kulturowym panowaniem, powinny być społecznością naszą do zwrócenia szczególnej uwagi. Na nasze kresy zachodnie, po za granicami, to do prawdziwej opieki nad braćmi, znajdującymi się czy to w państwie niemieckim czy czeskim. Tak jedna, jak i druga grupa Polaków, pozbawiona możliwości wsiadania wierzchołków, pozbawiona możności życia w ramach swego oczyszczonego państwa, skazana na ciągłe ograniczenia w rozwoju swych organizacji, zrzucona gospodarczo, winna znaleźć opiekę ze strony swych rodaków, którym los zwoził na szczęście wyłowienie w stosunku niepodległości i dał wszelkie możliwości rozwoju swych sił dla dobra własnego narodu, a nie obcych państw.

Dr. Wiktor Nchay.

Szybkie kary za bezporne winy.

Ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości wydały zarządzenie aby wystąpienia przestępstwa publicznego były karane w trybie przyspieszonym. Zarządzenie to opiera się na art. 52 dekretu Prezydenta z 22 marca 1928 roku, dotyczącego postępowania sądno-administracyjnego. Dekret ten upoważnia władze ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości do wprowadzenia „przyspieszonego postępowania karno-administracyjnego”, jeśli okoliczności tego wymagają.

Już w swem przedmówieniu w Sejmie min. Raczewicz stwierdził pogorszenie się stanu bezpieczeństwa w kraju; spowodowane właśnie akcją zwiolotów wywrotowych, zamknięcia na skrajnym skrzydle lewicy komunistycznej, oraz posiewem niepokoju w kraju ze strony skrajnego skrzydła partji o dekadencji. Zapowiedział też minister spraw wewnętrznych stanowczy odpór władzy przeciw tym, którzy z warietyśkich występów, z podniecania tłumów, nie wiaćmi klasowej czy plemien-

nej, chcą wykucwać kapital partynopolityczny.

Jednym z sposobów wzmożenia stanu bezpieczeństwa, a zarazem przeciwdziałania nacjonalizmowi w Państwie — jest właśnie ostatnie zarządzenie, przyspieszające postępowanie karno-administracyjne w stosunku do osób, co do których winy ustalić można bezpornie, że zasługują na przepisany prawem wymiar kary.

A tak właśnie ma się sprawa z tymi, którzy w formie ekscyzów, zaburzeń, pomocy petard czy bomb, kamieni czy broni palnej, naruszają porządek publiczny.

W tych wypadkach odpada bowiem przeważnie potrzeba długotrwałego śledstwa. Sprawy zostają przychwytywane na gorącym uczynku. Z miejsca można wymierzyć im odpowiednie kary.

Powolna i długa procedura wymiaru sprawiedliwości w tych wypadkach zatem nie wiodła do celu. Awanturnicy

i skórzanych helmów strażników, oraz górniczych. Przemysły te zbywają ewe artykuły nie tylko na rynku lokalnym, lecz i w szeregu innych województw.

Z zakładów przemysłu spożywczego na pierwsze miejsce ze względu na swą wielkość i renomę, wysuwają się browary śląskie, z których najbardziej znane są browary tyskie i cieszyńskie. Poza tym istnieje na Śląsku kilkadziesiąt młynów.

Z innych przemysłów przetwórczych największe stosunkowo, biorąc pod uwagę wielkość zatrudnienia ososnowe, zatrudniają przemysł budowlany, którym tylko zatrudnionych dochodziło w roku 1935 do 3.600 robotników.

Przemysł poligraficzny na Śląsku, który zatrudnia około 800 ludzi, reprezentowany jest przez kilka większych i kilkadziesiąt drobnych zakładów, z których niektóre zakłady są wyposażone w najnowsze urządzenia i maszyny. Większość zakładów posiadają pewną tradycję, jak np. drukarnia w Mikołowie, obecnie jedna z największych drukarni, specjalizujących się w wydawnictwie kalendarzy.

Z powyższego krótkiego przeglądu przemysłów śląskich widzimy, że znajdują się na jego terenie najróżnorodniejsze zakłady o bardzo różnej skali, wielkości i rodzajach produkcji. Nie omawialiśmy tutaj wytwórni materiałów wybuchowych i materiałów palnych, stosowanych w górnictwie, nie wspomnieliśmy o drobnych zakładach, przetwarzających bakielit, galalit i t.p. mały plastyczny, których surowiec od niedawna również produkuje się na Śląsku. Pominieliśmy wytwórczość opakowań papierowych i torebek, jak też worków

bowiem, gdy mimo bezpornie ustalonej winy mieli przed sobą długotrwały, czasem miesięcami przeciągający się proces sądowy — rozuczali się tylko. Normy postępowania sągówwe do dalszej akcji”, zwłaszcza, że po upływie długiego czasu zacierały się ostre kany, uszły obrocy partyni wynajdywały różne brzości procesowe, by osłonić wywrki i ich sprawców przed surowością prawa.

W tych warunkach organy bezpieczeństwa miały bardzo utrudnioną rolę. Powolne tempo procedury karnej nie tylko osłabiało żywioły, znaczące ład w Państwie, ale również i obawiało się organy bezpieczeństwa.

Zapobiegając temu stanowi, zgola nieopozdanemu, ostatnie zarządzenie. Kara po bezpornem ustaleniu winy nie będzie się mogła rozpłynąć w czasie pieniaczenia się w sądach i spekulacji na ostateczną uszczelnienie.

Żyjemy w czasach, w których nie możemy sobie doprawdy pozwolić na to, aby lad w Państwie bywał znaczący zaburzeniami ze strony elementów, chcących zawile i trudne zagadnienia gospodarcze i społeczne rozstrzygać przy pomocy kasietów czy petard, kamieni czy rewolwerów.

W interesie wszystkich obywateli jest, by nieopoztalne kroki ze strony elementów dywersyjnych ustaly.

Śląsko też wyczołwia, co wzmocnia stan bezpieczeństwa publicznego w kraju, wszystko, co uniemożliwia naruszenie ladu, wszystko, co ruguje bezkarność — jest objawem że stanowiąca zarówno Państwa jak i społeczeństwa wielce pożądanem.

Kradzież przesyłki kolejowej.

Na linii Warszawa—Siedlce z pociągu osobowego 851, do którego był doceplony wagon towarowy 133755, oderwana została skradziono 2 skrzynie wyrobów kulniczkich wagi 43 kg.

Zakończenie strajku w majątku Czeberaki.

Pisałsmo o strajku w majątku Czeberaki. Jak się dowiadujemy, został on zakończony. Robotnicy przystąpili do pracy, pomimo, że dzierżawca majnie zastosował się do ich żądań.

PRZEZ REKLAMĘ
DO BOGACTWA!

Poza tłaactwem welnianem na Śląsku istnieją tłaakoni. Ion, koniec, w july, przecznie wyroby lotowe również, w częściowo eksportowane zagranicę. Wartość eksportu tych wyrobów wynosi około 870.000 zł. Wywóz różnych wyrobów konopnych zagranicę, pakul i odpadków linianych konopnych, przedstawiał w roku 1935 wartość okrągo 780.000 zł.

Z innych galezi przemysłu przetwórczego dość silnie rozwinięty jest na Śląsku przemysł mineralny, przede wszystkim cegielniany, w znacznym stopniu zmekaniczowane i zmodynizowane, materiały produkcyjne przekracza możliwość zbytu na miejscu i nawet częściowo jest zbywana na bieżące potrzeby, jak np. do Warszawy. Tak samo na Śląsku znajdują się 3 wtywrnie porcelany, z których jedna oprócz porcelany stołowej, wytwarza wysokowartościową porcelanę elektrotechniczną. Oprócz tego na Śląsku jest jedna cementownia. Przelazł mineralny śląski zatrudnia, zależnie od sezonu, od 2.000 do 5.400 osob.

W przemysle metalowym, który zatrudnia ponad 8.000 robotników, reprezentowane są wszelkiego rodzaju zakłady metalowo-przetwórcze. Część ich położona przeważnie na Górnym Śląsku, nastawiona jest na wywóz artykułów niezbędnych w ruchu kopalnianym i hutniczym; jak np. produkcja wagoników kopalnianych, części różnych maszyn, używanych w górnictwie i hutnictwie, armatury i nitów; poza tym produkuje się piety i w nich przemyślny do zycia. Z zakładów metalowych dostarczono przeważnie metalowców portowych do Gdyni. Na Śląsku produkuje się również różnego rodzaju narzędzia rzemieślnic-

cze, jak też istnieje wtywrnia wagonów kolejowych i tramwajowych.

Przemysł papierniczy na Śląsku jest również stosunkowo silnie rozwinięty; zatrudnia około 2.200 robotników, przyczem produkuje się tu zarówno miangę drzewną, jak celulozę siarczynową i sodową, a także wyrabia się tekstury, papiery pakowe i kancelaryjne. Przemysł papierniczy śląski również eksportuje swoje wyroby zagranicę, w szczególności zaś eksportowaną jest celuloza sodowa do Stan. Zjedn. Ameryki Półn. papiery pakowe do Czechosłowacji, Holandji, Palestyny i szwecji, inwety kilkana z nich wyrabia także skódry wierzchnie, a nawet juchły cieszyńskie mają wyrobioną markę jako produkt, przedstawiający specjalną wartość. Przemysł skórzany, poza garbarniami, obejmuje także wtywrnie pasów skórzanych, skórzanych artykułów technicznych, siodełek i torebek rowerowych

Przemysł drzewny na Śląsku zatrudnia, zależnie od koniunktury, od 1300 do 1800 robotników, przyczem istnieją tu zarówno tłaakoni, jak też i inne zakłady przemysłu drzewnego, w szczególności zaś fabryki mebli, z których część, wytwarzających meble gteje, również trudni się eksportem swych wyrobów zagranicę.

Z innych przemysłów śląskich wymienić możemy jeszcze przemysł skórzany, który reprezentuje 7 większych garbarni, trudniących się przeważnie wyrobem skór podszewkowych, aczkolwiek kilka z nich wyrabia także skódry wierzchnie, a nawet juchły cieszyńskie mają wyrobioną markę jako produkt, przedstawiający specjalną wartość. Przemysł skórzany, poza garbarniami, obejmuje także wtywrnie pasów skórzanych, skórzanych artykułów technicznych, siodełek i torebek rowerowych

patentowanych do cementu i szereg innych, gdyż w ramach artykułu trudnego jest wszystko przedstawiać. Możemy tylko powiedzieć, że gdyby nie silny rozwój przemysłu śląskiego, sprawa wywrotów, jak gteje ludności w tem województwie byłaby nie do rozwiązania, ponieważ produkcja rolnicza na miejscu w żadnym wypadku, mimo stosowania intensywnej uprawy roli, nie potrafiłaby zapewnić dostatecznej ilości pożywienia ludności. Wskutek tego, że produkcja rolnicza w Śląsku zbywane są w przeważnej swej części w innych województwach, węgl. zagranicą, ludność pracująca w przemyśle może się zapożyływać w niezbędne jej artykuły spożywcze, węgl. odciezwie, dostarczane z innych województw. Aby jednakże wspomnianą, organizowaną co roku na wystosę Targi Katowickie, w których, celem rozszerzenia zbytu swych artykułów w ten województwie, winni brać jaknajszerszy udział przedstawiciele tych gteje przemysłu, które nie są lub są niedostatecznie rozwinięte na Śląsku. Udział takich ogólnie ekonomicznych i zawodowych jest tem potrzebniejszy, że Śląsk przez dłuższy okres czasu był domeną eksploatacji przemysłu niemieckiego, węgl. austriackiego i wytwórcy polscy winni dbać o to, aby przez zaznajamianie się z zyczeniami klientów śląskiej, długie ogólnie ekonomicznej i zawodowych, wyraża pewne swoje spostrzeżenia, mogli dostosowywać swą produkcję do potrzeb lokalnych. Śląsk mimo kryzysu gospodarczego, który przeżywa Polska, jest jeszcze stosunkowo terenem o dość wysokim dochodzie społecznym mas i dlatego ogólnie ekonomicznej i zawodowych, jako rynek zbytu wśród innych rynków Rzeczypospolitej.

